

Değerli Arkadaşlarım,

Tıp Fakültesi öğrencilerinin farklı bir dünyaya adım atışlarını simgeleyen Beyaz Önlük törenine hepiniz hoş geldiniz. Bu yıl bu törenin 3. sünü düzenliyoruz. Her ne kadar da bu törenle öğrencilerimiz ve ailelerinin mutlu olduğunu görüyorsam da, aslında bu tören daha her şeyin yeni başladığını, önlerinde çeşitli zorluklarla dolu 6 yıl olduğunu, başka fakültelerdeki öğrencilerden çok daha fazla emek sarf etmeleri gerektiğini, sonunda bir ferdi olacağı dünyanın farklı olduğunu simgeliyor.

Bütün öğrencilerimize eğitim hayatları boyunca başarılı olmalarını ve 6 yıl sonra bir hocaları olarak diploma töreninde bir arada olmayı içtenlikle diliyorum.

1995 yılından beri beraber çalıştığımız öğretim üyesi arkadaşlarım bana hak vereceklerdir. Tıp Fakültesi altyapısı açısından en şanslı dönem bu dönemdeki öğrencilerimiz. Bu konuşma da neler söyleyeceğim diye düşünürken, yazıya dökülen kelimeleri görünce bir an kendimi yaşlanmış hissettim. Çünkü Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenciyken hocalarımızın anlattığı anıları şu an çok net hatırlıyor. Tıp Fakültesi'nin şu anda Konak doğum hastanesinde kuruluşunu, ancak sedyelerde oturabilen hocaları, sınıfları, hep anlatmışlardı. Biz de gülüp geçmiştik, fıkra olarak kabul etmiştik, bir an aldığımız bile.

O anıları ancak yaşadıkça anıyorum. O yüzden yalnızca çok uzun yıllardır benimle birlikte buraya emek veren mesai arkadaşlarım beni anlayacaklardır. Güneş binası polikliniği, yönetim kurulu odası, hayat hastanesi, anabilim dalı odaları, öğretim üyesi odası, yemekhanede yapılan 3 kişilik dersler, poliklinik ortamları, hacizler, döner sermayenin olmayışı, tarım il müdürlüğünde deneysel hayvan çalışmaları, Köseoğlu işhanı, optikçi sponsorlu göz merkezi, MR gibi ifadeler onlara anlamlı gelebilir.

Ama zaman durdurulamaz bir kavramdır. Önemli olan o geçerken dolu dolu emek verilerek yaşanmış mıdır?. Oturup geriye baktığınızda ortadaki eser geçen zamana yenilmiş midir, yoksa önüne geçmiş midir?

Onbeş yıldır hepimiz büyük emek verdik, çaba harcadık, yöneticilerimizin ufku, ülkemizin olanakları ölçüsünde eserler ortaya koyduk. Son 4 yıllık dönem ise bu emeklerin taçlandığı dönem oldu. Sizlere şu kadar metrekaşe binalar, şöyle teknoloji, bu kadar yatak, şu kadar para demeyeceğim. Bu üniversiteye yıllardır emek verenler, Pamukkale Üniversitesi dendiğinde yüreklerinde bir sıcaklık duyanlar, kendilerini buraya sadece bir ailenin üyesi gibi ait hissedilenler, zaten yapılanların ne büyük bir eser olduğunu biliyor. Bağlılıkları makamlara ve kişilere olanların, burada olmalarının bizler için lütuf olduğunu düşünenlerin ise benim söylediklerimi anlayacağını pek tahmin etmiyorum.

Bizim kuşağımız Tıp Fakültemizin varlığını gözü gibi korumaya, geliştirmeye, ülkemizdeki sağlık politikalarının yarattığı güçlükler altında ezilmesini engellemeye devam edecektir. Bu konuda taviz vermeye kalkın hiç kimseyi de tasvip etmeyecektir.

2011 yılının Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi için hem altyapı da hem de üstyapı da bir patlama yılı olacağına inanıyorum.

Zaman hızla akarken yeni eserler üretmek için beraberce çalışmayı diliyor, saygılarımı sunuyorum.